

αρχαιολογικά

Προϊστορικός οίκισμός στή νότια Θάσο

Η πρόσφατη αποκαλύψη προϊστορικού οίκισμαυ στη νότια Θάσο, έρχεται νά άνατρέψει την πονηρή, σύμφωνα με την οποία ή Θάσος δεν είχε προϊστορία. Κλαμπιό της Εφορείας Κλασικών και Προϊστορικών Αρχαιοτήτων της Καβάλας αποκάλυψαν σπηλιές, στην περιοχή Μαυρόλακας, με άξιλογα εύρηματα. Ο οίκισμός έντοπιστηκε όπου την ίδια ώμοδα άναμενεται στα χωριά Θελόποιο και Πάτοι, στην κορυφή ένος απόκρημνου λόφου. Τα παλαιότερα ευρήματα χρονολογούνται γύρω από 3000 π.Χ. και φτάνουν μεχρι το 1000 π.Χ. περίπου.

Βυζαντινός οίκισμός στή Θράκη

Ερείπια μάγνων υπόγειων υπόγειων οίκισμαυ αποκαλύψθηκαν στα δυτικά της Βιωτινίδας λίμνης, στις δύο πλευρές της Εβνίκης δύδων Ένθετης - Κομποτήνης. Ο χυρωματικός περιβόλος έκτεινεται ανατολικά του συγχρόνου νεκροταφείου. Γύρω από την έκκλησια του οίκισμαυ δρέπανταν τάφοι και διάφορα εύρημαυ που χρονολογούνται από τα παλαιοχριστιανικά μέχρι τα διώματα βυζαντινά χρόνια.

Θεσσαλονίκη 23 αιώνες

Τόν Φεβρουαρίου έγινε στη Γκαλερί F (Βουκουρεστίου και Φωκαϊκού 2) έκθεση με πολιεύ έπιχωματισμένες φωτογραφίες της Θεσσαλονίκης. Η έκθεση ένταθηκε στα πλοία του έργουταν των 2300 χρόνων της συμπεριφούμενων και περιλάμβανε πλήθη κρατ-πορτού, που είκενογραφούσαν την ιστορία της πόλης:

Έφεβικός νόμος της Αμφίπολης

Στήλη ύψους 2,5m με χαρογράφην έπινων τον έφεβικο νόμο, δρέπηκε δίπλα στο Γυμνάσιο της Αμφίπολης από τον άνασκαφέα καθηγητή Δημήτρη Λαζαρίδη. Ο έφεβικός νόμος χρονολογεύεται με το μακεδονικό ημερολόγιο, αποτελείται από 139 στίχους. Οι διατάξεις του νόμου διφορούν την άπογραφη ερήμων, κυρώσεις, τη φοίτηση, την έκλογη δασκάλων, μοβήσαται έπιμελεία, ένδυμασια, οπλισμό, εύκομια, προκρημένη στεφανίων αγώνων, όρκο άθλητων, επιτροπή κρίσης αγώνων, άνδειξη και στεφάνων νικητών, τιμωρίες, ποιμένες τελετών, θεάματα αγκυντών και θεμελιών αγώνων, έδρους έκτισης πόλης κλπ. Σημαντικό είναι το γεγονός ότι η οπήλη δρέπηκε κοντά στο Γυμνάσιο, τό

πιό λαμπρό οίκοδόμημα της έποχης του. Έχει αιώνιου λουτρού, με μαρμάρινους λουτήρες, στοια κ.ά. Μεγάλο ένδισμαέρεν παρουσιάζουν και οι επιγραφές που δρέπηκαν και αφορούν, μεταξύ άλλων, φήμη-σημαία Αδριανού Φιλέαρου, δάσταγμα του θεοιλιά Φιλίππου Ε΄ πρός τους έπιμελήτες της θαυματικής έδραυσης, τυπική έπιγραφη του δημιου των Άμφιπολην πρός τον Ποτίλιο Κορηνήλιο Σκιπίωνα κ.ά.

Άρχαική Σάμος

Στόι ειρό της Ήρας, ένα από τα μεγαλύτερα και σημαντικότερα ιερά της αρχαιότητας που άνασκαπτείται από το Γερανικό Αρχαιολογικό Ινστιτούτου, βρέθηκε τη φετινή άνασκαφή περιόδου ένα σημαντικό άγαλμα κόρης του θου αι. π.Χ. Έχει ύψος 1,92 μ και έχει όλα τα χαρακτηριστικά του γυναικού σχύλισματος της Ήρας του Κληρούματος, που δρισκεται στο λουδίριο. Τό νέο έργμα έκπληκτης μόδης προσφέρει ένα όμοια δείγμα της καλλιτεχνικής δραστηριότητας του Ιανικού νησιωτικού έργουστηριου στη Σάμο.

Σινέ-άρχαιολογία

Νέος όρος έπικρατει στόν κούμο του κινηματογράφου. Έναι αυτό που δηλώνει τόν διανόμερον και ασχολούμενο με τις άπαρχες του κινηματογράφου και τα πρώτα φίλμ: Σινέ-άρχαιολογίας, και ή «έπιστημη» του σινέ-άρχαιολογια! Έτσι βλέπουμε τον όρο «άρχαιολογία» να χρηματοποιείται για τη σύγχρονη μας περιόδο.

Άρχαια ναυάγια

Σέ βάθος 15-30 μ. με έντοπιστηκαν, στόν κόλπο ΑΙ Γίαννη της Χίου, δύο άρχαια ναυάγια. Στόν κόλπο αυτό προβλέπεται ται ναυτοσαστηνών διαλύματα πλοίων. Προηγουμένως όμως ή Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων θα διενεργήσαι έρευνες. Από μαροφες που ανελκυσθηκαν από τα ναυάγια (οι οποίοι είναι Κινδακοι και Χιακοι) προκύπτει το συμπέρασμα πως τα πλοία άνικαν στόν 4ο και τόν 2ο αιώνα π.Χ.

Άνασκαφές στήν Πύδνα

Πρόσφατα έγιναν σημαντικές άνακαλύψεις στην Πύδνα, τη σημερινή παραλιακή πόλη Μακρυμάλεο της Πειραιώς. Αποκαλύψθηκε μακεδονικός τάφος και έρευνήθηκε η πόλη που, κατά τα φανόμενο είχε σημαντική έκταση και ήταν στένα δεμένη

με τη Νότια Έλλαδα, άν κρινει κανεις άπο τις επιρροές στή διάφορες μορφές της τέχνης. Επίσης κατά τις άνασκαφές δρέπηκαν και άπτικα άγγεια με πολύ ωραίες και καλοδιατηρημένες παραστάσεις. Ανάμεσα στό εύρηματα των φετινών άνασκαφών συγκαταλέγονται και πολλά κοσμήματα έξαριτες τέχνης, χρυσά στεφάνια κ.ά. νομισματα κάτι. Άλλα ή ιστορία της Πύδνας δεν άνηκε μόνο στόν 4ο αι. π.Χ. Ή ζωή της πόλης άρχειται από την ύστερη εποχή του Χαλκου (1500 π.Χ.) και συνεχίζει άδιάκοπη ώς τη μεταβατινή χρόνια, περιόδο στήν οποία άνηκε μια έκκλησια που άνασκαφεται φέτος.

Μακεδονικός τάφος στή Χαλκιδική

Μακεδονικός τάφος του 4ου αι. π.Χ. από καλυψθηκε στή θέση Πετρωτικα της Χαλκιδικής. Η πρόσθια του έχει διαστάσεις 3,80 μ. πλάτος με 3,50 μ. ύψος. Η μεγάλη αίθουσα, που καλύπτεται με καρόμα έχει διαστάσεις 3x2,75 μ. με ύψος 3,30 μ. Ο τάφος περιείχε δύο κλίνες έπανω στής όποιες δρέπηκαν τά οστά δύο νεκρών. Τό μνημείο φέρει, τόσο στήν πρόσθια διάστασης όσο και στους έσωτερης πολύχρονους κάλυψη όποια πόρτα Κονιάδα. Εσωτερικά έχει ψηφιαστη διάσκοπη. Έκτος από γραμμές στους τοίχους που μπορούνται ισθόμα συστήμα τοίχουποι, από πάνω μέρος της καμαρόδοκτης αίθουσας υπάρχει μια ώρη με ζωγραφιστούς βλαστούς άμπελου. Ζωγραφισμένες είναι και οι διώμετρων κλίνες. Ενδιαφέροντα θέματα που είκονιζεν είναι άνθρωποι μορφές. Ένας σιληνός στην υπάτια, έπειτα από οποίο δρισκεται ένα δαγκωμα, μια κρήνη, ωμώς και δένδρα. Εικονίζονται επίσης μια άνδρικη μορφή (διάνυσμας), γρύπες που καταπαραβούν ενάλια, δέρμα, λευκά κρία κ.ά. Από το διάκομο αυτό συμπεριφούμενο πως ο ζωγράφος ήταν άριστος καλλιτέχνης.

Έργαστηρια κοροπλαστικής στή Θράκη

Κατά τη διάρκη άνασκαφών στην Αμφιπολη, τά Αθηνά, τη Μαρανένια και τη Μεσημβρία ήρθαν στό φας πολυάριθμα ειδώλια της άρχαικης, κλασικής και ελληνιστικής έποχης. Ο μεγάλος άριθμος των ειδώλιων που παριστάνονται καθιστηθεότητα, πεπλόφορά, κουροπότρωφα. Ξέρωτες που πετούν, κεφαλία γυναικών ή θεών, και ή απλότοι του πηλού που είναι τοπικός, μαρτυρούν την υπάρχει οργανωμένου έργοστηριου - διοτεχνίας.

Εύρηματα από τήν Πύδνα στή Πιερίας

Σημαντικά εύρηματα ήρθαν στό φάς όποια συλλήπτη μακεδονικό τάφο του ζου αι. π.Χ.

αρχαιολογικά

Μικρή πηλίνη κούκλα αεί άριστη κατάσταση, μαζί με νοιμάτωμα, χρυσό διάδημα και άλλα πηλίνα ειδώλια συντρέψειν την ταφή μικρού κοριτσιού. Στόν τάφο ήταν θαμμένες άλλες όχτα γυναικες και ένας, άνδρας. Μαζί βρέθηκαν πολύτιμα κτερίσματα (χρυσό σκουλαρίκια, Αλεποντσατέεινες περιέραις, νοιμάτωμα χρυσό περιέραια, άλαδαστρα) που συμπληρώνουν την εικόνα για τα ταφικά θέματα των Μακεδονών.

Μικηναϊκός τάφος στά Φωρά

Στό ιστορικό νησάκι Φωρά και στη θέση 'Αρχοντικό' έρευνηθηκαν μικηναϊκοί τάφοι που δύτι μόνον έπιβεβαλλουν πολύτερα αρχαιολογικού συμπεράσματος όλα προσφέρουν και άλλα στοιχεία. Δημόσιας ως απομέρη.

Από τό 1961 είχαν έπισημανθεί για πρώτη φορά λείψανα της Μικηναϊκής περιόδου στό ΒΑ Αιγαίο και συγκεκριμένα στη Φωρά.

Χάρη στις προσπάθειες τού έκδοτο του περιοδικού 'Τά Φωρά' που συγκέντρωσε όλες τις πληροφορίες ένιμε φέτος στο ντιμι αι μαρτυρία πάνω την άρμοδια 'Εφορεία Αρχαιοτήτων για την έρευνα μικηναϊκών τάφων που δέτρεχαν διάφοροι κίνδυνο από την θάλασσα.

'Έρευνηθηκαν τάφοι, πολλοί από τούς όποιους ήσαν άδειοι και άλλοι χρησιμεύουν ώς άστεφουλάκια. Τά εύρηματα (πήλινα άγγεια, χάρτες από περιφέρεια κ.λ.) περιβαθμίζονται τη χρονολόγηση στην YEIII περίοδο.

Σημαντικό είναι η ίδιας τό γεγονός ότι βρέθηκαν δόστρα τά όποια μπορούν να χρονολογήθουν στην υπότερη Νεολιθική Εποχή.

Άνασκαφή στήν 'Αγια Φωτεινή Σητείας

Σέ μεγάλη άνασκαφή έρευνα που πραγματοποιείται κάτια από τη διεύθυνση της Επιμελητηρίας Μ. Ταπισπούλου το τελευταίο τετράμηνο της ΚΑ' Εφορεία Αρχαιοτήτων 'Ανατολικής Κρήτης, στήν 'Αγια Φωτιά Σητείας, προέκυψαν σημαντικά εύρηματα της προανακτορικής έποχης. Συγκεκριμένα:

1. Έρευνηθήκε, στήν κορυφή χαμηλού λόφου, πολύ κοντά στη θάλασσα, μεγάλο κυκλικό κτίσμα, διαμ. 8m, με πάροχο τούχωματος 1,20m, και είσοδο στο Ανατολικό. Είχε, πιθανώς, θολωτή στέγαση που είχε καταστεί στο ξεστόρικο του. Αν και βρέθηκε συλλημένο, υπάρχουν φνεύδεις διάτη πρόκειται για τόν βερισσανταλούτορο μέχρι σημερα γνωστό τάφο τού τύπου της Μεσαράς. Χρονολογεύεται πιθανότατα στήν πρώιμη Μεσονική έποχη.

2. Κατά την έπεκταση τής άνασκαφής φάνηκε ότι το κυκλικό κτίσμα ήταν, έν μέρει, θεμελιωμένο πάνω στά έρεπτα ένος έκτε-

ταμένου Πρωτομινωικού II κτιρίου, με όρθιγώνια κάτοικη, τοι όποιου οι μακροί τοιχοί πλησιαζούν τά 30m, και αποτελείται από 37 δωμάτια, διαρθρώμενα γύρω από μία κεντρική αύλη. Τά κινητά εύρηματα ήταν οι άφθονη κεραμεική, πολλά λίθινα και ένα χαλκινό έργολειο, άγνωμες και οινονδύλια.

3. Έξαλλου διαποτισμήκη, στήν ίδιο χώρο, η ύπαρχη παλαιότερου κτιρίου, πρώμου Πρωτομινωικού, τοι όποιου οι τοιχοί είχαν διαφορετικό προσανατολισμό.

4. Στις πλαγιές τού λόφου σύστανται άρκετοι έπιφανειακοί τοιχοί που δείχνουν τήν υπάρχη και άλλων κτισμάτων της ίδιας έποχης.

Δέν στράβηκε, πρό τα παρόν, διαντάτο νά έξερκιθωθεί αν όν σικαμός που άνασκαπτεται συνδέσταν με τό γνωστό Πρωτομινωικό νεκροταφείο της 'Αγιας Φωτιάς, που δρικεύεται σε όπιστηση περιόδου 100 μ. από αυτόν.

Μεταξι Ταπισπούλου
Επιμελητήρια 'Αρχαιοτήτων
Μουσείο Σητείας

«Οικολογική κίνηση Θεσσαλονίκης»

Λάθαμε τό σημείωμα αύτό και τό άναδημοσιεύσουμε, μόλι πού δεν έχει σχέση μέτη την αρχαιολογία μόνο και μόνο γιατί είναι ένα καλό παραδείγμα κινητοποίησης των πολιτών, για νά ωσυνται την πολλή τους.

Η 'Οικολογική Κίνηση Θεσσαλονίκης' γνωστή από της κινητοποίησης της έναντι στη διανοητή της Ανατολικής Περιφερείας 'Οδού που καταστρέψεται το δασος του Σελήνου', είναι καταρχεμένη.

Οι φίλοι λοιπούν μην περνούν νά χρεοκοπεύει για νά διευθεύφερον. Μπορεύει νά καταβεβεστε χρήματα στη Υποκαταστήμα της Εβίνης. Τρόπεζας στόν άνωτο λογαριασμό: 223/765963-61

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Π. Μελά 19, τηλ. 231-008

Γαλλία: Μεταπτυχιακές σπουδές στήν «Αρχιτεκτονική και άρχαιολογία»

Χάρη στήν άναπτυξη τής άρχαιολογίας και της πολεοδομικής άναλυσης, οι γνωστες μος σχετικα μή την άρχιτεκτονική κληρονομια έχουν πλούσιες σημαντικά. Η στήν σχέση με τόν δύο αυτών έπιπτωματος οδήγησε τη σχολείο την άρχιτεκτονική του Παρισού, τού Ναναού, τού Στρασβούρου και την Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts, νά οργανώνων μεταπτυχιακές σπουδές με θέμα «Αρχιτεκτονική και άρχαιολογία». Σκοπός τους είναι νά προσδιορίσουν μια κοινή στρατηγική για τήν άντιμετώπιση τού σχεδιασμού, τών

αναπαραστάσεων, τής συντήρησης, τής διάσωσης και τής άναδειξης τόσο τών κτιρίων - μεμονωμένων και συμπλεγμάτων - όσο και τών πολεοδομικών συστημάτων και τών χώρων. Η προσπάθεια αυτή θα βοηθήσει έπισης στόν τελικό προσδιορισμό και τήν έμβανσην τής έννοιας του άρου «Κληρονομία» σε σχέση με τήν αρχαιολογία της κλασικής περιόδου, τη διομήχαντι και τήν δαστική άρχαιολογία.

Γιά την έγγραφη, οι υπόψηφοι πρέπει νά κατέχουν πανεπιστημιακό πτυχίο ή διπλωμα άρχιτεκτονικής.

Πληροφορίες: Marie-Anne Sicière

Ecole Normale Supérieure
des Beaux-Arts
15, quai Malaquais 75005
PARIS ΓΑΛΛΙΑ

Τό προσχέδιο εύρωπαι-κής σύμβασης γιά τή διατήρηση τής άρχιτεκτονικής κληρονομίας

Τόν ίονιο του 1984, ειδική έπιπτρο έμπειρογνωμόνων του Συμβουλίου της Εύρωπης παρέδει το Προσχέδιο εύρωπαι-κής σύμβασης γιά τη διατήρηση τής άρχιτεκτονικής κληρονομίας. Από τό τέλος Ιουλίου 1984, το κείμενο του Προσχέδιου, παρόλο που δόθηκε στα δράμδια δρόγα του Συμβουλίου για τήλικη έπειργρασία, μέ σκοπό να διατυπωθεί τελικό κείμενο του σχεδίου συμβάσης, διαβάστηκε, μέσω τών έθνικων άντιπτωσεων, στα όρμοδια 'Υπουργείων τών χωρών - μελών τά όποιων, από άλλες χώρες τουλάχιστο. έχουν ήδη στελεῖ τροπολογίες και προτάσεις. Μετά τήν υποβολή τών τελευταίων, ή διευθύνουσα Επιτροπή του Συμβουλίου για την Πολεοδομική Πολιτική και την Αρχιτεκτονική Κληρονομία θα διατυπωθεί τό τελικό κείμενο, που θα οπισθήσει στήν Επιτροπή 'Υπουργών του Συμβουλίου για τήλικη διαμόρφωση και έπικουρωση.

Μετά από άλλες πρωτοβουλίες του, που στόχος είχαν νά αναδειχθείση την εύρωπαι-κή άρχιτεκτονική κληρονομία, τό Συμβούλιο της Εύρωπης προσχέρει στήν άνωτος και καθημερινούς κινδύνους αυτή. θα έπειτε νά είχε προωθηθεί έδω και πολλά χρόνια. «Κλασικό όργανο πορό πότε». ζέβαια, και τό κείμενο του Προσχέδιου δείχνει πώς έγινε μια σοδαρή προσπάθεια πρός τη ουσιτή κατεύθυνσην. Γι αύτό θεωρούμε χρήσιμα για τή ουσιτή άντιμετώπιση των αναγνωστών, του νοήμονος κοινού και παντούς άρμοδιου. νά διασυνευποκόπευται θράσος σημεία με για τά μνημεία, για τά σύνολα κτιρίων και γιά

Πρώτη από όλα είναι θετικό ότι, στη συνέχεια τών διεθνών συμβάσεων του Λονδίνου (1969) και του Παρισού (1972), που ή χώρα μας έπικυρώνεισαν άντιστοχο με τους νόμους 1127 και 1126 τού 1981, δινονται μέ μεγαλύτερη πληρότητα ορίσμοι για τά μνημεία, για τά σύνολα κτιρίων και γιά

τούς τόπους που θά πρέπει να προστατεύονται. Επειτα, ειδικές διατάξεις διαφέρονται στη συντάξη έθνικών μητρώων μνημείων, άλλοι και στόν έλεγχο των προστατευόμενών κτιρίων και τόπων, τών οικοδομικών άδειών ή άδειων κατεδαφίσης, στην έπιβολη υποχρέωση στούς ιδιοκτήτες για έπισκευες κτιρίων, στη δινατάτητα αυγοράς κτιρίων από τις Αρχέστην καθιέρωσαν κινήτρουν (κυρίως φορολογικών) για τους ιδιοκτήτες.

Πρόβλημα γίνεται και για την προστασία του περιβάλλοντα χώρου, άλλο και για την άργηση άρμοδων όργανων και τών έρευνων, σε κάθε χώρα-μέλος, με αντικείνετο την άναστασην και συντήρησην κτιρίων, ίντας και για την έπιδος έπεισθεων που μπορούν να γίνουν στα κτίρια. Η δημιουργία «Ενωτικής άστροφορας» στη προστατεύομενη κτίρια και συνολα και ή έντεμψην και διάσωση πληροφοριών θεωρώνται, από την Προσβάση, όπως τα άνγκαρακτερέμετρα για μια ρεαλιστική προστασία, άπως και η άργηση δικτύου συνεχούς ροής πληροφοριών μεταξύ των κρατών-μελών.

Είναι πολύ σημαντικό ότι στο Προσβέδιο ύπογειαζεται ίδιατερα πώς θα πρέπει να προωθηθεί από τα κράτη-μέλη μια πολιτική διατήρησης, συντήρησης και προβολής της δρυκτοκονικής κληρονομιάς, πού ν' αποτελεί «απουσία μέρος της κρατικής πολιτικής για έθνικη και περιφερειακή άνωτη και σχεδιασμό», άλλο και ν' έντονεσται και ν' ένστηνανται σε κάθε είδους πολεοδομικού και χωρατελού σχεδιασμού.

Μειονέκτημα του Προσχεδίου, που κινδυνεύει να μειωθεί σε όπλα ευχαρίστηκαν όλα τα μέτρα που περιέχει, είναι πάρα πολύ άλλα ότι δεν καθορίζει διαφορετικό ένα έλάχιστο όρο τών κρατών προϋπολογισμών, για τά κονδύλια που θα διατίθενται στη διατήρηση και προβολή της δρυκτοκονικής κληρονομιάς (άρθρο 6.1), ένων, οφέτη δυνητική την καθίερωση φορολογικών κινήτρων (άρθρο 6.2). Επίσης είναι έντελης άρντική η διάταξη του άρθρου 24, μέ το όποιο δημνείται να δυνατοποιήσει στα κράτη-μέλη να πειριούσον την ισχύ της μελλοντικής Σύμβασης σε όρισμένες περιοχές (και μόνο) την χώρα. «Αν παρομοιά διάταξη περιφέρεται, τελικά, στη Συμβάση, θα άνταπτεστεύεται εύειδες και τό γενικό πινεύμα τηλ. άλλα και συγκεκριμένες διατάξεις της τών άστινων ή φιλοσοφία άλλα και οι συγκεκριμένοι στόχοι αντικείμενο έχουν την άντιμητη τη συμπατικής πολιτικής κληρονομιάς ώς δυναμικού και ενιαίου συνόλου. Άλλως, δεν θέλουμε σε ποιες «Βενιζέλες» και πρακτικές διαπιστώσεις μπορεί να στηριχθεί προμόνιο διάταξη μήτων υπάρχουν στά κράτη-μέλη «Έρημος» δρυκτοκονικής κληρονομιάς ή μήτως κάποιοι σποχεύουν στη δημιουργία τους;

Κλείνοντας τόuto το σημείωμα θέλουμε να τονίσουμε ότι η υπογραφή και από τη χώρα μας αυτής της σύμβασης συνεπάγεται, λογικά τουλαχιστού, τη δημιουργία **Eviniai Φορέα προστασίας**, ένοποιηση

τής έσωτερηκής νομοθεσίας (και, έννοεται, έκουγρανισμού της) και οργάνωση νέου πλαισίου οικονομικών μέτρων. Διαφορετικά, η ομόδωση και η υπογραφή της θα προστεθούν στό έργοπλο των νεκρών νόμων και μέτρων. Οχι έντελως: ίδιωτες και φορείς θα έχουν, τότε, τη δινατάτητα ν' προσφέρουν άπειρεις στό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο κατά πάσης κρατικής ολιγαρχίας και οδελτηρίας. Θάναι κι αύτο κάτι τό πολύ θετικό!

Βασίλης Κ. Δωροθίνης

Γαλλία: νέα μέτρα για τήν πολιτιστική κληρονομιά

Πριν μερικούς μήνες άναγγέλθηκαν, στη Γαλλία, νέα μέτρα για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομίας, ένων από τις 21 μέρι της 24 Νοεμβρίου 1984 οργανώθηκε συνέδριο στο Παρίσι με θέμα «Τά ιστορικά μνημεία αύριο», υπό τη πρίμα, άκριβες, των νέων αυτών μέτρων.

Και πρώτα ότι δύο θα πρέπει να σημειώσουμε ότι μεταξύ 1981 και 1984 οι πιστώσεις για τά ιστορικά μνημεία σχεδόν διπλασιάστηκαν (ένω είχαν διπλασιαστεί τό 1981, με τόν προϋπολογισμό της νέας κυβέρνησης). Φράγκες πολυτέλειες θέβαια, ίωσις γιατί οι Φράγκοι είναι περισσότερα μνημεία από τά δικά μας...

Έπειτα, στην την Ιανουαρίου 1985, δημιουργείται ένα νέο, περιφερειακό και δημοκρατικό (όχι υπό την άλληδικη «μορφή» του έσφραγισμάτος άρμοδιοτήτων και της διευκόλυνσης καταστροφών, τουλάχιστο κατά τίς προθέσεις μερικών...) άργανωτο πλαισίο προστασίας. Δηλαδή, περιφερειακές έπιπτοτέρες πολιτιστικής κληρονομιάς (δρυκτοκονικής, άρχοιλογικής, ιστορική και έννοιαλογικής), οι οποίες τότε ήταν άρμοδιες για τις αιτήσεις προστασίας και βάση αποτελούνται από ειδικούς και έκπρωσης ουλαύλων προστασίας, και δημιουργέονται έκπρωσης πολιτισμών για την εκτέλεση έπισκεψεων. Πρόσληψη συγχρόνων καλλιτεχνών για έπισκευες και διακοπήσης; Κατάργηση τής υποχρεωτικής ζώνης προστασίας τών 500 μέτρων γύρω από μνημεία και προσαρμογή την ανδράσα με τήν περιπτώση. Καθιέρωση εισιδου στά μνημεία διετίς της έδδομαδας, χωρίς διακοπή. Καθιέρωση ειδικών δελτίων πολλαπλών έπισκεψών. Υποχρεωτική καθιέρωση ειδικών έντυπωμάτων πινάκων έμπρος σε κάθε μνημείο, σε κάθε περιφέρεια και σε κάθε πόλη. Συγκρότηση ειδικής βιβλιοθήκης ιστορικών μνημείων.

Διογιμά από τις άρχες του 1985, στο Ήδη de Vigny, στό Παρίσι, τού Έθνικού Κέντρου Μητρώου Μνημείων, και άργοτερα παρόμοιων περιφερειακών κέντρων σε κάθε Νομό. Χρηματοποίηση εύθυνης από τώρα, των πλέον συγχρόνων μεθόδων για έντυπεμένη του κοινού σχετικό με την προστασία της πολιτιστικής κληρονομίας. Οι συγκρίσεις με -τά το οίκο μας- γίνονται σχεδόν αυτόματα. Η μιέρα και η στενοκεφαλί, ή διδασφορία και το μπολώματα προβάλλονται όπως μόνες τους, σύν κύρια χαρακτηριστικά τής έλληνικής παραδοσιακής κρατικής πολιτικής για τα «παραδοσιακά». Επιτέρεται νά διενερώμαστε δι άποτα πολιτικής κληρονομίας διότι περι αυτού πρόκειται δι θελήσει στον άναλατη τές ευθύνες της; δικούς κουτοπόντηρα τερπίτια και υπουργούς; άγνοους -τοπικούς;- δι θελήσει νά δραγματεύσει στό σοβαρή τη έπι δεκτείτες άνομενόνεμην προστασία, άντιμετωπίστες την πλέον ως **Ζωτική άναγκα**.

Βασίλης Κ. Δωροθίνης

ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Συμπόσιο στή Λάρισα

Ο Δήμος Λάρισας διορίστηκε στην εγκύρωση θέση νά ονομάζειτε τη διοργάνωση του «Αρχαιολογικού Συμποσίου στη Λάρισα, στις 26 έως 28 Απρίλιου 1985, με θέμα: «Λάρισα: Παρέδωση και Μέλλον». Σκοπός πόσ του Συμποσίου είναι ή προβοτά των υπαρχόντων όργανων και ν έντμετωση του εύρυτερο ποινών για τό παρελθόν τής πόλης.

Οι άνακονισμένες πρέπει νά άναφοράνται στην Ιστορική, Αρχαιολογική και Λαογραφική διεύθυνση της Λάρισας και στην περιοδική της, καθώς και στην έπιπτώσεις τών όργανων στη σύγχρονη ζωή και τη μορφή της πόλης και στης προσποτής δεσμοποίησης των άστινων και κοινωνική ονδού τών κατοικιών τής πόλης και τής περιοχής. Η άνακονιση δέν πρέπει νά υπερβαίνει τα χρονικά όρια τών 20 λεπτών.

‘Απουσία μας σέ σημαντικό συνέδριο

Στη Φλωρεντία, από τις 22 μέρι της 24 Οκτωβρίου 1984, οργανώθηκε από τό Συμβούλιο τής Εύρωπης και τό ιταλικό Διαμέρισμα τής Σοκάντης διεθνές συνέδριο με θέμα «**Αρχαιολογία και χωροταύτεια**». Στό συνέδριο αυτό ή Ελλάδα έδωσε δι άποτα ποινήση. Ενώ είχαμε είδοποιησει Εγκαρά, τα δύο συναρμόδια Υπουργεία (Πολιτισμού και Χωροταύτειας,

αρχαιολογικά

Οικισμού και Περιβάλλοντος), τελικά δέν έστειλαν έκπροσώπους τους στό συνέδριο. Όπως μαθαίνουμε, αυτή τη φορά, τούτο οφείλεται σε εσωτερικές γραφειοκρατικές και νομίτες επιπλοκές.

Να πούμε ότι διασώζεται μια κάποια άδιαφορία των άνθρωπων τού μόνιμου κρατικού μηχανισμού, οι οποίοι έχονται περιπέτει στη ρουτίνα της διασώζουσα παλαιότητας,

έστειλαν την ένεργητική (θέσιο και όχι την τουριστική) τύπου «παραπρητών» αυματοθετούμε σε πάρομους συνέδριο ως περιπτή πολυτέλεια:

Έκτος πά κι ότι η στάση αυτή οφείλεται σε κάποια γενικότερη κρατική «οτραπηγή» πλένεται της πολιτιστικής με κλερονόμια, την οποία σε άρρενο στο τεύχος 12 της «Α» χαρακτηρίστηκαν όπως ταυτίζουμε με την άνθησην απόλου «άλλοις» δηνέν προστασίας, καθών και κάμια σιωπηστή άνορεξία για άνωληψη εύθυνων και λήψη πραγματικών μέτρων.

Β.Κ.Δ.

Τό 380 Συνέδριο της SIDA

Έγινε στην Αθήνα από τις 18 ώς τις 20 Σεπτεμβρίου 1984 το 380 Συνέδριο της Διεθνούς Εταιρείας Δικαιών της Αρχαιότητας (Société Internationale des Droits de l' Antiquité, SIDA) με θέμα: «Ερυταίς και δικαιο στην άρχαιότητα». Η διενέργεια αυτή έταιρεια ίδρυθηκε από τὸν Βέλγο ιστορικού τού Δικαιού Fernand de Visscher για νά υποβοηθήσει τις έρευνες στο χώρο των άρχαιων δικαιωνών, όπως τοι αιγανιστικού, τού δικαιου της αριφονεύοντος γραφής, τού διαπορθοδιδαντικού, τού δικαιου των πάτων και θεβαίων του δράσου ελληνικού και του ρωμαϊκού δικαιου.

Οι έργασίες του Συνέδριου έγιναν στις αιθουσές της Πανεπιστημιού με διαρρήγηση του Τομέα Δικαιού της ίδιας Σχολής ύπό την πρεδρία του Καθηγητή Π. Δημάρκη. Την έναρξη του Συνέδριου κήρυξε ό γιαγουρδής Δικαιωμάτων ο Άλ. Μαγκόκης. Έλαβαν μέρος περισσότεροι από 100 ειδικοί στην ιστορία του δικαιου επιστημονες, προφρέδουνοι από διάφορες χώρες της Ευρώπης, της Ην. Πολιτειών, Ν. Αφρική και Αιγύπτου. Οι πενήντα περίου διακοινώσεως που έγιναν παρουσίασαν ιδιαίτερο ένδιασθέρων και προκάλεσαν στη συνέπεια ένδιαφέρουσες και γάμινες συζητήσεις. Θα ήταν δυσκολό νά αναλύωνται, έπως και με συντομία, διεξ οι ανακοινώσεις. Για τό λόγο αυτό άναφερόμενε ένδεικτικό τις άκλουστες:

Η. Απκυτ (Αμετερντου): Η αιχμάλωτη μοιαζότα. Π. Ενεπεκίδης (Βιέννη): Οι έρευνες του Ζαχαρία φέν λίγκενταν στο χώρο της ιστορίας του δικαιου της αυλαγών της «Ελλάδας και της «Ελληνικής διπολίδης». Εις Schlechter (Παρίσι): Ο έρωτας και τά συμμεροθελμαντικά δικαια. G. Impallomeni (Ιταλία): Τό έγκλημα της απάγνωσης και ή διώνη του στο μετακλασικό δικαιο. A. Theodorides, (Βρυξέλ-

λες): Οι αρχαικές άπολασεις και ή έννοια τού «άνθρωπινου» στους δράχαιοις Αιγυπτίων. F. Blaive (Βρυξέλλες): Ο ίνδευρωπατικό μύθος τού «άνευλαδού πολεμιστή» και το δάμρωτμα κατά της τιμῆς των γυναικών. Στ. Τζέστος (Παρίσι): «Ερωτας και δίκαιο απόν Πλάτωνα. Ιωαν. Τριανταφύλλοπους (Αθήνα): Νομοκράτης τού έρωτα. Ενα Cantarella (Μιλάνο): Ή άνομφιλία στο όργανο ελληνικό δίκαιο. Φ. Κατζάρως (Αθήνα): Γάμος από έρωτα στην άρχαια Ελλάδα και γάμος τύπου Γκοντάρα στην άρχαιον ινδικών νομοδίθων. H. Van Effenterre (Παρίσι): «Ερωτας και κοινωνική δισράλη στην άρχαια Κρήτη. A. Biscardi (Φλωρεντία): Γάμοι από έρωτα και γάμοι χωρὶς έρωτα στην Ελλάδα. στη Ρώμη και στη Ευρώπη. Εις Καρραμείπατος (Παρίσι): Η παλαικά στη ιουστινάνεο δίκαιο. Στ. Στεφανόπουλος (Αθήνα): «Η υπόθεση των τυραννοκτόνων Αρμόδιου και Αριστογείτονα. Δ. Γκόφας (Αθήνα): «Τροιζήνων καρπού πιλωμούνητης έρωτα». I. Στρόγκος (Κομοτηνή): Ή δικη τού ρίττα Κόρακα και τού μαθητη τού Τείοια από τη σκοπιά της ουγχήρης νομικής και φιλοσοφικής σκέψης. Σ. Τριανός (Αθήνα): «Ιδιαιτερότητες τού ποιητικού δικαιου της Ελληνικής. Τά έγκληματα κατά των ήθων. Το έπανεργό Συνέδριο ως γίνεται το πρώτο δεκαετήμερο τού Σεπτεμβρίου 1985 στη Ναυτικού τού Βελγίου.

Σοφία Αδάμ
Επιστημονική Συνεργάτιδα Παντείου

Β' Συνέδριο Κορινθιακών 'Ερευνών

Άπο τις 25-27/5/1984 πραγματοποιήθηκε στο Λούτρα - Κορίνθιο το «Βα Τοπικό Συνέδριο Κορινθιακών Ερευνών» υπό την αιγιλή του ΥΠ.ΠΕ. Διοργάνωσε και ή πραγματοποίησε άντοκου στην Έταιρεια Πελοποννησιακών Σπουδών, ένω άρκυός στάθηκε ή τοπική αυτοδιοίκηση.

Άπο τις 42 άνακοινώσεων του προγράμματος έντιναν οι 35 και έπιπλων υπέρων 3 έκτακτες συμμετοχές. Οι 38 άνακοινώσεις, που κατανεμήθηκαν σε 4 ουσενδρίεσις (μία ωλεονεργητική από το Δήμο Κορίνθου), διακρίνονται σε 10 σχετικές με τὸν άρχαιον ιστούν χώρων και 22 με θέματα τού νεότερου Ελληνισμού.

Ο John Fossey (καθηγ. Παν/μιου McGill Μόντρεαλ) έκανε μια συνοπτική παρουσίαση τῶν άποτελεσμάτων της «Ανακαραφής στόν προϊστορικό οικισμό της λίμνης Βουλαγμένης Περαχώρας» τονίζοντας κυρίως την πρωτογνώρ ύψηλη χρονολόγηση τού ΠΕ οικισμού, με τη μεδβό τού άνθρωπον 14, και την παροπέρα σημασία της, ένω ο δηθός του Jacques Morin άνοψερής σε «Some notes on the early Helladic II pottery» της ίδιας ανακαραφής. Η Dr. Imma Kilian στην άνακοινώση της «Αφερέματα μή Κορινθιακή προελεύσεως στά Ήραια της Περαχώρας (τέλος

Βου-άρχες Του αι.)» έκανε μία νέα σε μέθοδο και αντίτυπη παρουσίαση τους σε συσκεπτισμό και συγκριτικ με αύτά των άλλων μεγάλων πανελλήνιων ιερών.

Η Αγγελική Ανδρέωνεπού (έφορος Αρχ/των) παρουσίασε «Μία νέα μεγάλη πηγή της Κορινθιακής κεραμεικής. Τό νεκροταφείο Βουθιτικής πόλεως Ακραιφίας» με έκαστοντάξες καλοδιατηρήμανά όγγεια. Η Ελένη Κουρίνου (Έπιμελητρία Αρχ/των) έκανε «Παρατηρήσεις στό Κορινθιακό χαλκοπλαστικό έργοστηρίο (έραρτημένη μικροπλαστική) σχετικές με ειδικές αιγείσεις προσαρμογέμενων σε χόλκινα οσκεύα». Ο δραχαιούρος Παναγιάτης Πυριούδης ήλπισθηκε σε άρχαιοθέτης στην άρχαιο πόλεμη θέση στον Πλάσι Πυριαία και τό εν αύτῳ ιερὸν της Δημήτρου Προστασίας και της Κόρης», που παραδίδει στο Πανουρίου II 11.3.

Ο Εμμανουήλ Μικραγγάνακης (Λέκτωρ Παν/ου Αθηνών) παρουσίασε τον άνοιγμα του «Ού πρός Λακεδαιμονίους ο όγκος» τόνισε τό ρόλο των Κορινθίων στην έναρξη τού Πελοπ/ου πολέμου, ένω για τις «Διαφορές μεταξύ Θουκιδίδου και Διορδού για τό ρόλο της Κορινθίου στη Κερκυραϊκή» τού ίδιου πολέμου μήλος ο Ανδρέας Παναγόπουλος (Λέκτωρ Παν/ου Αθηνών). Ο Αναστάσιος Ζούμπης (τ. καθηγ. Παν/ου Πατρών) παρουσίασε τό ςύγχρονο τού Διογένη Ξενάρη στην άνακοινώση του «Εἰς κυνικός φίλοδρομος εἰς τὴν ὄρχοιαν Κόρινθον» και άνελως σύντομα τά σχετικά με τόν «Σκεπτικόματι εἰς τὴν ὄρχοιαν Κόρινθον».

Τέλος ο Νικόλαος Ζαγανιάρης (Συντάκτης Ακαδημίας) έκανε μια φιλολογική παρουσίαση των «Κορινθιακών άναμνησεών εἰς τὴν ποιησίαν ου Θείδιου».

Μεγάλη μέρος της άνακοινώσεως του Δικαιοίου Βαγιαδάκου (τ. Δ/ντρης Κέντρου Συντ. Ιατρού Λεύκου), «Η ιστορική γεωγραφία τῆς έρη του Ιωβητού Κορινθίας (Χερσόνησος Περαχώρας - Λουτρακίου)», ήταν για τό όργανο ποτυνίων της περιοχής. Αναγνωρίστηκεν η πρώτη γνωμανία ένων της άρχαιας οικονομίας, με αφετηρία τους την άρχαιοτητα πέριοδο της νεότερης λαογραφικής σποτείας, αυτή της Αγκαλίας Παπαστρωπούλου (Φιλόλογου, Οδοντόπατρος Η. Μάλεως στην Κόρινθο, μυθος-λατρεία), του καθηγητή φιλολογίας Αθαν. Φωτόπουλου «Παρατηρήσεις εἰς Πανουρίου ΗΙ 26, 2-3» και του Παιδοχειρούργου Χρήστου Οικονομόπουλου «Η άπομυθοποίηση τῆς Λερναίας Υδράς».

Στή δεύτερη ένότητα άνηκουν ή άνακοινώση του Klaus Kilian (Prof. Υποδ/ντης Γερμαν. Αρχ/ού Ινστ. Αθηνών) σχετική με την «Αρχαιολογική έμφαση τῶν Σλάδων στην Αργολιδοκορινθία (βος καὶ ζαΐς α. μ.χ.)», με πειστική προσπάθεια προεγγύεσης τού γνωματού προβλημάτων μένω στοιχείων (άνακοινώσεως δέδομενα). Ο διαβατινόλογος Παναγιώτης Βελισσαρίου στην άνακοινώση του «Περὶ τῆς παλαιο-χριστιανῆς θασικής τού Ακροκορίου, ορθικετονικού και χρονολογικού δια-

αρχαιολογικά

πιστώσεις» παρουσίασε τις οικοδομικές φωτογραφίες του μνημείου. Ο Νικόλαος Δρανδάκης (τ. καθηγ. Παν/ου Αθηνών) αναφέρθηκε στις «Τοιχογραφίες τοῦ Ἀγίου Νικολάου Κλένας» πονολογώντας τις πολιτιστέρες στη λεπτή του Ιζου και τις νεότερες στον 16ο αίώνα. «Ο Μιχάλης Κορδάσης (Λέκτωρ Παν/ου Ιωαννίνων) στην άνακονισή του «Κόρινθο καὶ Ἅγιος Γεώργιος (Νερέο). Σχέσεις φρουρίου καὶ Κάτω Πόλεως ὅπερ τὸν ίδιο τὸν ἸΗ οἰώνα» αναφέρθηκε στην έπαλη του Ιωάννη Λαζαρίδη διαχρονικά. «Ο Πολιτ. Μηχανικός Ἀνδρέας Γρίβας, «Τοπογραφικό-δραστηριογικό Ζάχοβας», προσπάθησε να ταυτίσει το Κάστρο της Ζάχοβας, χωρίς όμως νά πειστεί, έξαστος ήλλοις, συναρπαγές εύρημάτων. Στόχος τέλος της θεωρητικής φιλολογίας άνηκε η ανακοίνωση της δ.φ. Κυριακής Μαμώνη. «Μανούχη Κορίνθου δύο ὄντεστοιον ἀντριπτικοί λόγοι κατά Λατίνων καὶ κατά Βλάχων». Την περίοδο της σχετικής με το νεότερο ελληνισμό άναφερέσσει την άνακονισή της Μεταξίδης Χρυσόφι (Αρχετύπων ΥΠΠΕ), που παρουσίασε εύσωπότα την «Κομμῆτις ὀρθιτεκτονική τῆς Κορίνθου κατὰ τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας», ένων ένδιαφέροντος προκλήσεως και άνακονισής του Δημ. Κυρίκου (διδ. γεωλόγος-γεωφυσικός) «Σειεμοὶ Κορίνθιοι καὶ γεωλογικὴ ιστορία τοῦ Κορίνθιου κόλπου».

Από τις έργοις του Συνέδρου αισθητή ήταν ή απουσία των όρχασιολγών των Εφορειών Αρχ/ων της περιοχής.

Γιάνν. Ά. Πικούλας

Τό Α' Διεθνές Συμπόσιο γιά τή Νικόπολη (23-29 Σεπτεμβρίου 1984)

ΜΕ πριτοβουλία τής Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και συνεργασία με τις «Εφορείες Κλασικών και Βυζαντινών Αρχαιοτήτων Ιωαννίνων και τό Δήμο Πρέβεζας διοργανώθηκε και συνήλθε στη Νικόπολη το Α' Διεθνές Συμπόσιο για τά θέματα ούτης της σπουδαίας ρυμαίνης και παλαιοχριστιανικής πόλης. Οι σερδάνια περίπου δύμητες, που προέρχονταν τόσο από τον Πλαϊδού δύο και από τό Νέο Κόσμο, κάλυψαν ένα μεγάλο και πολύτερου φάσμα (ιστορία, φιλολογία, άρχαιολογία, νομισματική, έπιγραφική, λατρεία), που άφορος ήταν μόνο τη Νικόπολη, άλλα και τη διαδοχή της Πρέβεζας, έκτεινοντας έτσι τα χρονολογικά όρια έως τό τέλος της Τουρκοκρατίας. Τρεις ήταν οι σκοποί του Συμποσίου. Πρώτο, να υπογραμμιστεί η σημασία της Νικόπολης γιά την άρχαιολογία και την ιστορία του πολιτισμού γενικά δύμετερο, να συνεισφέται τό διεθνές έπιστημονικό κοινό την τραγική, κυριολεκτικά, κατάσταση, στην οποία έχει άφεσθε από την Πολιτεία ο πολύτιμος ούτος έρειπω-

νας και τρίτο, νά υποδειχθούν τά κατάληγα μέτρα γιά τη διάσωση και σωτηρία άνωτοποιητή του.

Στο πρώτο σκέλος άφιερώθηκαν πολλές άνακονισώσεις. Από τα καθόρα όρχαιολογικές άνωφερονται ένδεικτικά έκεινες των Ιωάννας Ανδρέου, Ιουλίας Βοκοτοπούλου, Σωτ. Δάκαρη, Θεοφ. Θεοφύλακτος, Μάντως Οικονομίδου, W. Hoepfner, J.E Jones και E. Krinizinger για τη ρωμαϊκή πόλη, και τών Δημ. Κωνσταντίου, Δημ. Πάλλα, Εύη Χαλκιδ. T. Gregory A.G. Guidobaldi, Gis. και Hans Hellenkemper. N. και W. Seibt και F. Wozniak για την πολαιοχριστιανική. Μετά τις εισηγήσεις άκολουθουσαν ουσιότητα για τη προβλήματα που βίγονταν. Ιδιαιτέρω ένδιαφέρονταν προκλήσεων τα έργα τημάτων που είχαν προβληματίσει την έργωση της Εγγράφου σε σεβαστό μέρος, όπου τά μηνητά της. Είναι ήλιου φαινόντος, όπι έφαρον το ΥΠΠΕ έξακολουθεῖ νά κωφεύει στην έπιγειαν αίτημα έκαιρην προνοίας του Οργανισμού που πολαπλασιάσθηκε σε όργανα θέσεων, σύσταση άποκέντρων, οργάνωση μεγάλων αύτονομων και άρτια στελεχωμένων περιφερειακών μονάδων (Εφορειών). Βά νόλαθωσην σε θεάτρους που «Αθηνα πολιτική πρωτεύουσα» καί θα χάρουσε τό επιβλητικότερο ρυμαϊκό και πολαιοχριστιανικό σύνολο που μάς κληροδοτήθηκε στην πατρίδα μας. Καιροί ού μεντεο!

Στό δεύτερο σκέλος, μόδηση στην παλαιότερη και σημερινή κατάσταση τών μηνυμάτων, άφιερώθηκαν οι εισηγήσεις των Ιωάννας Ανδρέου, Δημ. Τριανταφυλλοπούλου, A. Divita και W. White. Παραλλήλη διοργανώθηκε Σενάνθησης στα Ιδρύμα τά μηνυμάτων, ώστε νά γίνεται άντιτοπλος δ ταχύ ρυθμός της φθόρως τους. «Έγινε έτοι συνειδητό διτ χωρίς ομέτη κινητοποίηση θά πρέπει σε λίγο νά Εγγράφουμε τη διαδικασία του Αιγαίουνος - τό σημαντικότερο χριστιανικό κτίσμα και άπο τα σπουδαιότερα στην πολαιοχριστιανική Ελλάδα, - τό σταδίο, τα έκεπτα στην υγρότα γειτνιά κ.λ.π. Οι κείτε δόλια πάρα ρόδινες αυτές προοπτικές - ή συγκριτική με την πολαιότερη κατάσταση μέσου μηνυτών ας σημεριά όρχαιοικού υλικού ήταν δυναρχή αποκαλυπτική - προκλήσεων θετικά αισθητά στο έπιστημακού κοινού. Γιάτι τά μέτρα, τέλος, που πρέπει νά ληφθων μίλησαν οι Δημ. Τριανταφυλλοπούλος, F. Guidobaldi και J.R. Wiseman. Η ουσιήτη γενικεύτηκε στη τέλος του Συμποσίου, κατεβλήθη δια προσπάθεια νό διατυπωθων συγκεκριμένων προτάσεων για νά υποβιβησον στις αρμόδιες Υπηρεσίες ως ψήφισμα. Μπορούσε έδει νά συνοψίσουμε τις κυριότερες, έως ότου δημοσιευτούν τα πρακτικά του Συμποσίου:

1. Επαρκής έπαληρωση των δύο Εφορειών, σε έπιστημονικό, τεχνικό και φυλακτικό προσφυτικό και ένσχυση της υλικοτεχνικής υποδομής τους.
2. Προώθηση τού χωρατείου - ρυθμοτικού σχεδίου της Νικόπολης. Ιδιαιτέρω δύον άφορα της χρήσεις γης και τη γειτνίαση με τη θιουμανική ζωή.
3. Αγεύτηση συγκρότησης που τό ΥΠΠΕ Επιτροπής Ομάδας «Εργασίας Νικόπολης, άναλογη με έκπτειν της Αρχόπολης Αθηνών για προγραμματισμό και έκτελεση άμεσων οικοτικών έπεμβασεων στά μηντειά.
4. Αποπεράτωση τής διαδικασίας άπολλο-

τρίωση / άνταλληγή τών άγριτικών έκτασεων πού βρισκονται μέσα στόν άρχαιολογικό χώρο.

5. Παράλληλη έργωση αύτόνομου Κέντρου Μελετών Νικόπολης, που θα τελεί υπό τό ΥΠΠΕ, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων ή την Τοπική Αυτοδιοίκηση;

Τό συμπέρασμα υπήρξε δημόφιλο. έστω και άποκαρβιστικό: γιά τη Νικόπολη έχει σημανεί πρό πολλού τό σημαντικόνου και έναν τό ΥΠΠΕ και διλοι ποφερές δέν ένεργοποιηθείσαν δημαρκά, μέσα στό 1985, θά πρέπει νά Εγγράφουμε σεβαστό μέρος, όποι τά μηνητά της. Είναι ήλιου φαινόντος, όπι έφαρον το ΥΠΠΕ έξακολουθεῖ νά κωφεύει στην έπιγειαν αίτημα έκαιρην προνοίας του Οργανισμού που πολαπλασιάσθηκε σε όργανα θέσεων, σύσταση άποκέντρων, οργάνωση μεγάλων αύτονομων και άρτια στελεχωμένων περιφερειακών μονάδων (Εφορειών). Βά νόλαθωσην σε θεάτρους που «Αθηνα πολιτική πρωτεύουσα» καί θα χάρουσε τό επιβλητικότερο ρυμαϊκό και πολαιοχριστιανικό σύνολο που μάς κληροδοτήθηκε στην πατρίδα μας. Καιροί ού μεντεο!

Δημήτρης Δ. Τριανταφυλλόπουλος
Επιμελητής Αρχαιοτήτων

Συνέδρια γιά τήν έκατονταετηρίδα τού Beazley

Τό 1985 κλείνουν 100 χρόνια από τή γέννηση τού μεγάλου έπιστημαν John Beazley, τού ειδιμόνιον της ελληνικής άγγειογραφίας. Μέ την ευάριστη αυτή όργανωνται στην Αγγίλα, δύο συνέδρια. Τό πρώτο στο Ανοίνιο: 25-26 Ιουνίου 1985, στο Βρεττανικό Μουσείο με θέμα: «Ελλήνες άγγειογράφοι». Ενώ τό δεύτερο 28 τού Ιουνίου μήνα και θε έχει άθεμα «Ο Μητρέας και ή Εθερόβρι». Γιά την παρατηρηση: Beazley Centenary, Greek and Roman Dept. BRITISH MUSEUM, ΛΟΝΔΙΝΑ.

Α' Έπιστημονική Συνάντηση N.A. Αττικής

Στις 19, 20 και 21 Οκτωβρίου 1984 πραγματοποιήθηκε στά Καλύβια της Αττικής ή Α' Έπιστημονική Συνάντηση N.A. Αττικής, που ήταν άφιερωμένη στόν άρχαιολόγο Χρίστο Ν. Πέτρου - Μεσοειδή (1909-1944), με άφορη τή έκδοση του ομώνυμου βιβλίου που άναφερεται στή ζωή και τό έργο του άρχαιολόγου, από τόν Επιμορφωτικό Σύλλογο Καλύβιων. Η συνάντηση καλύψει θέματα: Αρχαιολογίας και λαογραφίας της N.A. Αττικής και διαργανώθηκε από την Καινότητα και τόν Επιμορφωτικό Σύλλογο Καλύβιων.

αρχαιολογικά

Απώτερος στόχος και ακούσης τής συνάντησης ήταν η ίδρυση ένας Επιστημονικού Συνδέσμου στην περιοχή αυτή, που θα συμβάλει στην πιό συστηματική μελέτη των προβλημάτων του τόπου.

Η έκδηλωση έγινε στην αίθουσα του Επιμορφωτικού Συλλόγου Καλοβίου. Η όλη έκδηλωση πραγματοποιήθηκε υπό την αιγιάλη του Υπουργείου Πολιτισμού. Μερικά όπως τα θέματα των άνων ινστιτούτων που πραγματοποιήθηκαν ήταν: «Η κατοικηση της Ν.Α. Αττικής κατά την προϊστορική περίοδο», «Θεοί και ήρωες στον όρχειο Δήμου Κεφαλής», «Επιλογή τοπωνυμίων της Λαυρεωτικής», «Κλαδόδοση και έγκατοσταση των Αρβανιτών στη Μεσσηνία», «Η ουρανούρια της Μεσσηνίας στην Εθνικοπελευθερωτικός άγωνες» κ.ά.

Συνέδριο για τή νεοελληνική πόλη και "Έκθεση τού ΥΧΟΠ

Τόν Σεπτέμβριο του 1984, οργανώθηκε στηνν Αθήνα και την Εμρυόπολη τόπωτα -διεθνές συμπόσιο- ιστοριας, με άντικεμενο τη νεοελληνική πόλη και ειδικότερο πρασδιορισμό τις θωματικές κληρονομιές και το ελληνικό κράτος, ως παράγοντες διαιροφόρως των πολεών του νεοελληνικού χώρου.

Τό συνέδριο όργανωθηκε από την «Εταιρεία Μελέτης Νέου Ελληνισμού», τελούσε υπό την αιγιάλη του ΥΠΠΕ και υπόστριψης οικονομικά από το Υπουργείο Νέας Γενιάς και Αθλητισμού και από το ΥΧΟΠ, που ανέλαβε να έκδοσει τα Πρακτικά, καλύπτοντας τη σχετική διαπόντια πλαισία του συνέδριου, το ΥΧΟΠ όργάνωσε την πρώτη έκθεση στην Ελλάδα για τό σχεδιασμό ελληνικών πόλεων, από τό 1828 μέχει τις αρχές του 2000 αιώνα.

Στην Αθήνα έγιναν 53 έπιπτημονικές ανακοινώσεις και στην Εμρυόπολη άλλες 6, έναν την Παρασκευή, 28 Σεπτεμβρίου έγινε και ομήρηση προσώπων τραπέζιου. Είναι έντυπωσιακό να διαπιστωθεί πάσι, τελικά, έρευνητές ασχολούμενο με τό ιστορικό φανόμενο της διαιροφώσας τών ελληνικών πολεών στους νεοτερούς χρόνους και, όπως τονιστήκει από τούς έρευνων συνέδριων, πήλιητης τους πρακτέλες, ή, κατό μέσον όρο, νέα πλακί τών έρευνητων αυτών, ένων κατά κοινή ομολογία τό γενικό έπιπεδο τών εισιτηγήσεων κρατήσης πολύ φημά. Αν στην Αθήνα τελικά δημοσιεύθηκε, από τόσες πολλές και ποικίλες ανακοινώσεις, με μάλλον πλατύτασμενη είκονα, ανομίας εντάσης και, τελικά, κάπικς χαρτού, αντίθετα στην Εμρυόπολη, τό καροβούμενον αντικείμενο για όλες τις εισηγήσεις (ή ανάπτυξη και η παρακμή τής πόλης αυτής) διευκολύνει την παραγωγή ένος συγκροτημένου άποτελέσματος. Η συμήπητη στρογγυλού τραπέζιου κατά κοινής ομολογίας μάλλον άνωπυρήθηκε πέραν του άντικεμένου και τής ουσίας του συνέδριου, όλλα πάντως

με παρεμβάσεις που έπανερχονταν, μερικές φορές, σε αυτό.

Η έκθεση που όργανωσε το ΥΧΟΠ περιλάμβανε πίνακες (χάρτες και όρισμένες κατώψεις και προσπικά κτηρίων), 92 τόν άριθμο, ποιη στη συντριπτική πλειομηφά τους (83) προέρχονται από τό Αρχείο Χαρτών του Υπουργείου, τό όποιο χρησιμοποιείται για τρέχουσες άνγκες. Η έπιτυχια της θα πρέπει να μετρηθεί τόσο από τό ένδιαιρέρον τεσσάρων, τουλάχιστον ανωτάτων έκπαιδευτικών ίδρυμάτων που ένδιαιρέθηκανάμεσος για τό υλικό και την ειδικότερη έπιπτημονική μελέτη του, διος και από την έπιπτημ δέσμευση του προπογούμενος Υπουργού Χωροφύλαξ αλλά και του διαδόχου του να προμηθεύσουν την έκδοση όλων τών πολιών χαρτών που δριοκονταν στο ΥΧΟΠ ή σε πολεοδομικά γραφεία. Προκειται για μια πρώτη καλή αρχή ποι, νομίζουμε, θα πρέπει να άκολυθηθεί και από άλλους κρατικούς φορεις (τό Υπουργείο Παιδείας θα μπορούν να έκδοσει τά πολιά σχέδια σχολείων, ο ΟΣΕ τά σχέδια σιδηροδρομικών σταθμών κ.ο.κ.).

Η έκθεση αυτή έσπανε στις 3-17 Φεβρουαρίου στό Πνευματικό Κέντρο του Δήμου, είσοδος του Ταύλερ.

B. K. Δωροβίνης

ΒΙΒΛΙΑ

Κυνηγοί άρχαιοτήτων στην Ελλάδα

C. Ph. Bracken

Μετάφραση Λ. Λάμπρου

Έκδ. Γεωργίου και Υιοί Ο.Ε., Θεσσαλονίκη 1983

Εύχαριστα γραμμένο, σε καλή μετάφραση τό βιβλίο αυτό μάς άδηγει στό όδιοπορικό τών έλληνικών άρχαιωσιων τόπων που δριοκονταν στό έκδηπτο. Διαβάζοντας τό βιβλίο αυτό είναι σά νά παρακολουθούμε μία άστυνομική περιπέτεια μιάς και πολλοί έχονται συλλέκτες και έμποροι δέ δισταζον τό ριψοκυνδυνεύουν για τό πάποκτήσουν έργα έλληνικής τέχνης πού τόν 19ο αι. ήταν περιζήτητα στην Εύρωπη.

Ίστορια τού Έλληνιστικού Κόσμου

Δημήτρης Τσιμουσκίδης
Έπιμελεια Ίννα Μιρίκοβα
Έκδ. Παπαδήμη, Αθήνα 1984,

«Ακολουθώντας τή μαρξιστική ιστοριογραφική μεθόδο, ο συγγραφέας οικιαργαφει τους τρεις αίώνες τών Διαδόχων και τών Επιγόνων τού Μεγάλου Αλεξανδρου. Συγκρίνεται ή πολιτειακή οργάνωση τών έλληνιστικών μοναρχών τόσο με τήν κλασική πολι-κράτος δύο και με τά κράτη τής Ανατολής. Έπισημανται ή ανάπτυξη τών θετικών έπιστημών (μαθηματική, φυσική, άστρονομία, πολεμική τέχνη), ή έξι-πληθω του δεύτερου έμπορου καθώς και έπέκταση τής νομιματικής κυκλοφορίας;

Συριανά

Έκδ. Πολιτιστικού Συλλόγου Ξενητεμένων Απανωσυριανών

Τεύχος 3, Αθήνα 1984

Κυκλοφόρησε τό το τεύχος τού περιοδικού «Συριανό» με ένδιαιρέροντα άρθρα όπως τού άρχετεκόν : μηχανικού Γανήν Κόκκινου σημειώ με τά θέμα «Αγιαστει-λαγική άρχετεκονική και κουνικοί παράγοντες», ή αυτού τού Κεφαλληνίας (β' μέρος) που πραγματεύεται τό «Χρο-νικό περιπολικών έπιδρομών κατά τής Σύ-ρου» κ.ά.

Άνθρωπολογικά

Περιοδική Έκθεση Θεωρίας και Πρακτι-κής

Βόλας - Θεσσαλονίκη 1984,5

Κυκλοφόρησε τό το τεύχος τού περιοδικού «Άνθρωπολογικά με πολύ ένδιαιρέροντα συνεργασίες τών: Α. Ιωαννίδης Κοινωνιολογική προσέγγιση ένος πολιτι-στικού προϊόντος με τά θέμαντην εικονο-γραφία, Ε.Μ. Melas, The Origins of Aegean Cremation, A. Μιχαηλίου: Ενδέξει για τήν άρχηντη και λειτουργική τριών νεο-ανακτορικών σπιτών, Ένων μεθοδολογικό πειράμα, I. Λυρτζή και J. Dixon: Πολιτική έπικουνική μεταβούν τών νεολαίων οι-κιαριών Σεσκλου και Δημητρίου (Θεσσαλία), Α. Σαμιών: Ό διμήνιαν τής Νιάρου και ή διάδοσή του στή Αίγαλο, Λ. Χατζηγεγέλ-κης: Ο προϊστορικός οικισμός τής Πετρο-μαγούλας.

Άπεκρυπτογράφησε ό Ventris τήν Γραμμική Β;

Νικολ. Άντ. Μασούρηδης
Αθήνα 1984

Στή σύντομη αυτή μελέτη γίνεται μιά άνασκοπήση τής ιστορίας τών προσπαθειών, για τήν άποκρυπ-

αρχαιολογικά

γράφηση της Γραμμικής γραφής B, αρχίζουντας από αυτές τοις Ventris που άναγγώρισε σε κάθε σημείο της γραφής αύτής μάλιστα. Στη συνέχεια ό συγγραφέας άσχολεται με την προσάθεση της Alice Kober, η οποία άναγγώρισε λέξεις πού κλινονται διάφορα γένη, άρθρων, τύπους, ρηματών, και προτείνει την κατάρτιση μάς έσχαρας (grid) μέσα στην οποία θά ταξινομούνται συλλαβές και λέξεις.

Τη μέθοδο της A. Kober έπειτεργάστηκε στο Ventris και στο Chadwick. Σε έποιμενο κεφαλοί το N.M. κάνει επικοδιμούμενές κριτικές παρατηρήσεις και άξοναλόγηση των διαφόρων θεωριών.

"Απαντά Χρήστου Ν. Πέτρου - Μεσογείτη (1909-1944)

Έπιμ. Πέτρος I. Φιλίππου - Αγγέλου

Έκδ. Επιμορφωτικού Συλλόγου Καλύβιων, Αθήνα 1984

Πρόκειται για πολύ ένδιμφέρουμα έκδοση που περιλαμβάνει τόσο δημοσιεύματα όσο και άδημοσιεύτα δράμα του διακεκριμένου επιστήμονα. Άρχαιολόγος - Επιγραφικός - Φιλόλογος - Λαογράφος, ο Χ.Π.-Μ. υπέρθε εξέχουσα μορφή, δυστυχώς ακόμα παραγγελματίη.

Παιδικός όδηγος για γνωριμία με τή μουσική

Φοίβος Άρβανίτης, Μάνος Χατζιδάκις

Έκδ. Διάγραμμα, Αθήνα 1984

«Γιά μιά άκμη φορά ή μεταφράστη στέλληνικά ένδος βιθίδιον για τή μουσική, ίδιως παιδικού, αποδείχτηκε στην πραγή δουλειά πολύ δυσκολότερη από ότι υπονοιούσαν ένα πρώτο, προσεκτικό διάδοσμα τού κειμένου. Αλίτια, πολλές φορές, η φτώχεια τής μουσικής δρολογίας μας, μ δο πού τά τελευταία χρόνια τό πρόβλημα άντιμετωπίζεται από δριμόμενους ειδικούς εύνοιας νειδάτη και μερικά πρόγραμμα έχουν μπει στην θέση τους...» Τό βιθίδιο αυτό με την πλούσια εικονογράφηση του και τά σωστά του κειμένου δηνογει τον ιρίσσων τών παραδίων προσφέροντας τους, με τρόπο άπλο και εύχαριτο, τίς όρχεις τής μουσικής παιδιών. Πρόκειται για ένα άπο τά σημαντικότερα βιθίδια του ειδούς.

ΜΟΥΣΕΙΑ

Το εσωτερικό του Αρχαιολογικού Μουσείου Σητείας. Αποψή τής αιθουσας έκθεσης.

Άρχαιολογικό Μουσείο Σητείας

Στις 14 Ιουλίου έγιναν τά έγκαινια τού νέου αρχαιολογικού Μουσείου από τήν "Υπουργό Πολιτισμού και Επιστημών κ. Μελίνα Μερκούρη". Τό μουσείο περιλαμβάνει εύρηματα από τήν πιο πλούσια αρχαιολογική έπαρχη τής Κρήτης και μά πάι της πιο σημαντικές α διά των έλλασικώ χώρων. Αντιρρωπώνταν περίπου απεκτό χώρο, ορισμένοι από τους όποιους έχουν παγκόσμια άκτινωρδία όπως η Αγία Φωτιά, ο Μόλυκος, η Άειρα, το Παλαιόκαστρο, η Πραισός, η Τανά, το Κουφονήσι και Ιδανετέρα τό ανάκτορο τής Κάτω Ζάκρου, τα ευρήματα του όποιου καταλαμβάνουν το 1/3 τής έκθεσης. Η διάταξη τῶν εύρημάτων έχει γίνει κατά χρονολογική σειρά αρχίζοντας από τη Νεολιθική έποχη και καταλήγοντας στην θαύτη Ρωμαϊκή. Τις ίσχους χωρίζουν έντμερωτικά τοπικά πάνω στα οποία έχουν αναρτηθεί επειγόντωμα κειμένων, ανάλυσης χάρτες, σχέδια και φωτογραφίες. Η έκθεση θα ομηρωθεί όντος έχει προβλεφθεί χώρα για την έντονη τῶν νέων εύρημάτων. Να ομηρεύει από εύρημα από τη περιοχή τής Σητείας απαρτίζουν κατό τό μεγαλύτερο μέρος τό έκθεση του Αρχαιολογικού Μουσείου του Αγίου Νικολάου ένω αρκετά άλλα αντικείμενα, μεταξύ τῶν όποιων ο θηραμοί του ανάκτορου τής Ζάκρου, άποτελούν ιδιαιτέρω τμῆμα στήν έκθεση τού Μουσείου "Ηρακλείου. Τό νέο Μουσείο στεγάζεται σε νεοδημότη ολοκληρωμένη κτιριακό συγκρότημα που καταλαμβάνει έκταση περίπου 900 τμ. Έκτος από τόν έκθεσιακό χώρο περιλαμβάνει έπισης γραφείο, έργαστοριο, αποθηκευτικούς χώρους και πλήρες διαιωνίμημα για τή διαμονή στήν οποίου τού Μουσείου. Τέλος θα πρέπει νά αναφερεί ότι, λόγω προβλημάτων με τήν έργολαδιά, τό κτίριο χρειάστηκε 12 περίπου χρόνια νά περιτελεθεί και αφού η πολιτική γηγενεία τού ΥΠΠΕ, οι τεχνικές του "Υπηρεσίες και

ό Δήμος Σητείας κατέβαλαν τά τελευταία χρόνια συντονισμένες και δύκνες προσπάθειες.

N. Παπαδάκης

Η έκθεση γιά τό Πηλιορείτικο σαμάρι και γιά τής Μηλιές στό Έθνογραφικό Μουσείο τής Γενεύης

Μέ πρόσκληση τού Έθνογραφικού Μουσείου Γενεύης, έγκαιναστηκε στήν πόλη αυτή στις 12 Οκτωβρίου, ή έκθεση πού άρχικα στεγάστηκε στήν Ένωση Ανταποκριτών Ξένου Τάπου στην Αθήνα και στή Ομηρικό Ινστιτούτο Βαλού και στή Δημοτική Βιβλιοθήκη "Παλαμήδης" στό Ναύπλιο ύπό την αιγίδη τού Λαογραφικού Πελοποννησιακού Ιδρύματος. Η έκθεση θα παραμείνει άνοικη γιά τό καινό έως και τά 2 Δεκεμβρίου. Την ημέρα τῶν έγκαινιων, τής έκθεσης θα προλογίσει ο Ελληνιστης καθηγητής τού Πανεπιστημίου την Γενεύης κ. Bertrand Bouvier.

Η έκθεση έχει σαν κεντρικό σημείο ένδιαφέροντος τήν κατασκευή ένος Πηλιορείτικου σαμαρίου από τήν Μηλιάτη σαμάρι Βαγγέλη Καταρτή. Πλαισιωνεται άρμα από πολλά νεα εκθέματα που δίνουν τήν ευκαρία στόν έπισκεπτή νά γνωρίσει ολόκληρο τό χωριό τού παραδοσιακού αυτού τεχνής.

Ένα δωδεκάλεπτο οπτικοακουστικό πρόγραμμα συνοδεύει τήν παρουσίαση πού δίνει στόν έπισκεπτή πληροφορίες για τήν ιστορία, τήν καθημερινή ζωή, τή θέση και τά έθημα τού χωριού.

Στις 18 Οκτωβρίου έξαλλου ή κ. "Έληνη Φαΐτ Σταμάτη έδωσε μιαν δηλώση στό Έθνογραφικό Μουσείο τής Γενεύης παρουσιάζοντας τή δουλειά που έκινεν έδω και έχει χρόνια στής Μηλιές γιά τή δημιουργία τής μικρής τοπικής Λαογραφικής Συλλογής και μιλώντας για τών στάχυες τής καθώς και για τή προβλήματα πού χωριό. Παράλληλα θα πραγματοποιήσει μια σειρά έγναγήσεων τού χωριού τής έκθεσης γιά τό εύρων κοινό.

Μουσείο Τέχνης τής Μεσογείου και τής Ανατολής

Στή Στοκχόλμη άνοιξε σχετικά πρόσφατα (τό 1982) ένα καινούριο Μουσείο τέχνης τής Μεσογείου και τής Ανατολής όπου στεγάζονται εύρηματα τών Σουηδικών ανασκαφών καθώς και προϊόντα στοργάνων. Ή πό σημαντική συλλογή τού Μετεπαντυπωντού πατούν στον παρατηρητή στή Κυπριακά εύρηματα τών Σουηδικών ανασκαφών του 1927-1931. Βάσει συμφωνίας ή Σουηδία πήρε τό 60% τῶν εύρημάτων έκτος όπως αυτά που ήταν όπι πολύτιμα μετάλλια και λίθους. (περί τις 12.000 κομμάτια). Ενδιαφέρουσα είναι η ποσητική η συλλογή τής Ανατολής (Αργολίδα) που έκπαιψε στή ιδιούσια

αρχαιολογικά

Γουσταύος Άδωνιςς ΣΤ. Έξαιρετικό σπινθητικές είναι και οι συλλογές λακαϊκής τέχνης και ιανίκης τέχνης (περίπου 1.500 έκθεματα). Άλλα κα το κτίριο από όποιο στεγάζεται το Μουσείο είναι άλλα λόγου. Πρόκειται για μια πολιά τρέπεται τών αρχών του αίώνα, χτισμένη με ιταλικά μάρμαρα και σε ιταλικό στύλο (θυμείται το παλάτι Μπενιλάκου της Μπολόνια).

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΕΣ

Έθνικός Δρυμός και Ε.Β.Ο.

Ο Εθνικός Δρυμός του Σουνίου έχει τεράστια οικολογική και Αρχαιολογική δύση. Αν η οικολογική οάδα περιγραφώνται στά στενά τοπικά διά και αφόρα των κατοικιών της περιοχής το άρχαιολογικό του σπουδαιότατη πόστα μια παγκοσμιότητα και μια μονοδίκτιτη.

Αύτή η διάσταση για το εύρυτερο κοίνο, άσκου και για τα αυτούς των ζων κοινωνιών, ήταν σχεδόν διανυστή. Κι άνως τα πολλάτα άρχαιολογικά λείψανα, επιφανειακά τις περισσότερες φορές, που έκτεινονται σ' έναν τεράστιο χώρο συνέβουν ένα απέραντο έργοτάσιο θαυμάσιας λεπτομερίας και τεχνικής έπειτα έργοσιας των μεταλεύεμάντων της περιοχής. Τό κέντρο αυτό προφέρει μια πολεοδρήκη δυνατότητα μελέτης της άρχαιας έποχης. Εκεί μπορούν καλύτερα να αναζητηθούν και να έρευνηθον πολλές παραμέτρους της ιστορίας...

Βιθυνίης στη μοναδική του δύσσους, οι άρχαιες μεταλλεύματα έγκατασσέσ (δέσμενες κάμνοι, στούς, πλυντήρια οικισμού, νεκροταφεία) κατέφεραν να έπιλησουν πάνω από 30 άιώνες. Μόλις πριν τια χρόνια δύος έβρσαν και έδων οι μπυραντάς. Η βαρβαρότητα του σύγχρονου άνθρωπου, με τη σφραγίδα του ίδιου του Ελληνικού Κράτους, έκανε τόσες καταστροφές βέβαια δεν δέρνοθαν οι αιώνες και ή φυσι.

Παρό τις έλλογτες, δυστυχώς, διαμαρτυρίες και αντιδράσεις διλλών κρατικών Δημοσίων Υπηρεσιών και πολιτών, παρά τις ίδιες τις αποφάσεις του Ελληνικού Κράτους που θεωρεί το χώρο σαν τοπίο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους και άρχαιολογικού ένδιαφέροντος, οι καταστροφές προχώρησαν ανέλεγκτα σε μια καταδύτη περιοχή με άπειρα άρχαιολογικά λείψανα, σε έκταση 4.000 στρεμμάτων στην καρδιά του Δρυμού. Επισήμως δικαλογία: Λόγοι Έθνικής Αμυνας! Το θηριό της Ε.Β.Ο. περιγραφώθηκε σαν συμπατόληγμα του και έξακολουθεί να φωνάζει για θάνατο. Παρόχει άπλως και πυρωμαχικό!

Δύο χρόνια μετά τά γενικά αύπτη της μονάδας φωβίζεται η συνέννωση Ε.Β.Ο - ΠΥΡΚΑΔΑ που για τον ίδιο χώρο σημαινεί πιθανώς ότι το θηριό μπορεί να διευρύνει

τό λημέρι του και νά καταστρέψει και άλλο μέρος του δρυμού.

Χάρη στη δραστηριότητα της Αρχαιολογικής Ύπηρεσίας οι καταστροφές έχουν τύπωσει στην παραμονή. Και όχι μόνον αυτό άλλα - κάπως άργα - κάποιοι αντιληφθήκαν τις άλλες που κρύβει αυτός ο τόπος και έδειξαν πρακτικό το ένδιαφέρον τους για τη διασωτική και άνοδευτική τους, τόσο μέσα στό έργοτάσιο της Ε.Β.Ο. όπως την ίδια την έπικειμητη, διότι και στόν υπόλοιπο χώρο, όπως άρμοδιοις κρατικούς φορείς (Διασαρχείο, Υπουργείο Γεωργίας) Τό πρόβλημα άμμες μένει, μια πού η πάροδος του χρόνου πολλά άλλαζε, μια πού το Ελληνικό Κράτος του άντε μόνο μέσες, με διεύρυνση, καπού ποτέ υπεύθυνοτητας, επιχειρήσεις, χωρτογράφηση κ.τ.λ. με προτεραιότητα φυσικά, στην ποταμοδιάρεια μηνιαίας (Άθηνα, Δελφοί, Όλυμπια, Επίδαυρος, άρχαια Κόρινθος, Κρήτη, Ρόδος, Κέρκυρα, Σαμοθράκη, Δήλος, Αίγανα, Θεασαλονίκη, Φιλίπποι - Θάσος κ.τ.λ.) και μουσεία και νά μην περνούμενο μόνο την ίδιωτη πρωτοβουλία που είναι σιγουρά, επικλητική αλλά απευθύνεται περισσότερο στους ένοντες μας; Είναι μια έλλειψη που έχει αρνητικά αποτελέσματα στο πολιτιστικό μας έπιπλο, σιγουρά τί λέει, πάνω σ' αυτό, η αγαπητή μας κ. Μ. Μερκούρη που τόσους δικούς άγνως, έκανε και κάνει τα τελευταία χρόνια για την επιστροφή της πολιτιστικής μας κληρονομίας στην πατρίδα μας; Είναι κρίμα οι Έλληνες νά μη καταλαβαίνουν τι έβλεπουν, πόλεις φορές, και οι ένοντες νά είναι έντεμηρωμένοι τέλεια... από Έλληνες συγγραφείς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Προς το περιοδικό ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Μένων κατόπιντος όπο τι «νεοελληνική βαρβαρότητα»! Στη Μεθώνη, κατά τόν «καθαρίσεις της παραλίας από απορρίμματα, βοστάδα κ.λ.π.» με υπουργικό διάταγμα, προστάθηκε καταστράφηκε τημά του μεσαιωνικού υδραγγείου που έκτεινεται κατα μήκος της παραλίας του κόλπου της Μεθώνης. Τι νά πρωτιστηρηθεί πανεις; Τό διτί γίνεται καθαρισμός της παραλίας από τα βοτσάλα ή τό διτί ο καβαριόμος γίνεται με μπουντόζα ή άκομα την ανευθυνότητα (και την δυνοτά) των παραγόντων που προκαλούν τέτοιους καταστροφές;

Η Αρχαιολογική Ύπηρεσία έπεισε νά δηλώσουν ότι βάι παποκάστεις κατά τό δινατόν (= οδύνωνται) τις ζημιές που προένθηκαν αλλά μήπως δεν θά ήταν καλύτερα ΝΑ ΜΗΝ ΠΡΟΞΕΝΟΥΝΤΑ τέτοιου είδους ζημιές και το χρήματα που διαβίεται ή Αρχ. Υπ. που αδιστρείται για την αποκατάσταση ζημιών που προένθηκαν πο το χρόνο η φυσι και διχ από την ασύνειδηση;

Μέ την
Τάκτης Δεμοδός
Μεθώνη

Αξιόπιστοι κύριοι Θά ένωνας και γιώ τη διμαρτυρία μου στίς τόσες άλλες που άκουσθηκαν η γραφθήκαν, κατά καιρούς για την ανυπαρξία μεταφράσης πολλών άρχαιολογικών οδηγών από τους άντιτοιχους χώρους και μουσεία και την άμβωνα - φυσικά τού Έλληνα αρχαιολόγητη η άπλους έπισκεψή τη νά μάθει αποτέλεσμα, ιστορία κ.τ.λ. τών χώρων που έπισκεψήται. Είναι απαράδεκτο νά φάγεται νά δρεις σέ καθε γνωνί τών Ιωαννίνων μια μεταφράση, στα Ελληνικά, του άρρηγου που υπάρχει για τη διώδωντη

νά μή βρισκεισ ούτε φωτογραφίες της άρχαιας Νικόπολης στην Πρέβεζα και των άλλων άρχαιολογικών χώρων της περιοχής. Μήνως θή τήνσαν ωστό να γίνει κάποια ειράργηση των χώρων και μουσείων από τό Υπουργείο Πολιτισμού και Επιστημών και νά εκδόθουν υπεύθυνοι άρρηγοι με φωτογραφίες, χωρτογράφηση κ.τ.λ. με προτεραιότητα φυσικά, στην ποταμοδιάρεια μηνιαίας μας (Άθηνα, Δελφοί, Όλυμπια, Επίδαυρος, Κέρκυρα, Σαμοθράκη, Δήλος, Αίγανα, Θεασαλονίκη, Φιλίπποι - Θάσος κ.τ.λ.) και μουσεία και νά μην περνούμενο μόνο την ίδιωτη πρωτοβουλία που είναι σιγουρά, επικλητική αλλά απευθύνεται περισσότερο στους ένοντες μας; Είναι μια έλλειψη που έχει αρνητικά αποτελέσματα στο πολιτιστικό μας έπιπλο, σιγουρά τί λέει, πάνω σ' αυτό, η αγαπητή μας κ. Μ. Μερκούρη που τόσους δικούς άγνως, έκανε και κάνει τα τελευταία χρόνια για την επιστροφή της πολιτιστικής μας κληρονομίας στην πατρίδα μας; Είναι κρίμα οι Έλληνες νά μη καταλαβαίνουν τι έβλεπουν, πόλεις φορές, και οι ένοντες νά είναι έντεμηρωμένοι τέλεια... από Έλληνες συγγραφείς.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία
Αντώνη Συμακάζης
οικιασμάτως
Θεσσαλονίκη

Στήν τόσο ωστή παρατήρηση του άνωγνωστη μας κ. Α. Συμακάζη αποτύπωμε μέ έναν πίνακα που καταρτίστηκε σε συνεργασία με τό βιβλιοπωλείο της ΕΣΤΙΑΣ (Σάλινας 60)

Γενικοί άρρηγοι για την Έλλαδα:
Μπλέ οδηγός - «Ελλάδα», Τόμος Α', Β'
(δρχ. 1800)
Καπανιάβη, «Ελλάς», διδοί - τουριστικοί
χώρτες (δρχ. 600)

Για Κάστρα:
Γκίκα, Κάστρα, τόμοι 2 (δρχ. 850)
Παριδείτης Φυρών και κάστρα της Ελλάδος, τόμοι 3 (δρχ. 980)
Σητηκόπουλος, Μεσαιωνικά Κάστρα και Πύργοι στην Ρούμελη (δρχ. 1200)
Στερνιάτος, Οι Βενετικές όχυρων του Ρεθύμνου (1540-1646) τόμοι 2 (δρχ. 2000)
Ταρσούλη, Κάστρα και Πολιτείες του Μοριά (δρχ. 1000)

Διάφορα
Σπανάκης, Κρήτη, Τουρισμός - Ιστορία - Αρχαιολογία, τόμοι Α., Β., (δεμένα δρχ. 2300)
Μαλαμά, Πρέβεζα - Πάργα, Τουριστικός οδηγός (δρχ. 250)
Χρήστηος, Χ., Αρχαία Σπάρτη (δρχ. 250)
Γιαλισκάρη, Μ., Μονεμβασία (δρχ. 300)
Ναούσηλης, Δ., Μικρά ταξίδια στις βόρειες Σποράδες - Σκόπελος - Σκιάθος - Αλόνητος (δρχ. 400)
Κυριακός, Δ., Ανδρος: Τουρισμός - Ιστορία - Αρχαιολογία (δρχ. 300)